

Dokumentinių filmų teatras

Įvadas

Sveiki, mano vardas ir pavardė - daktarė Lyndsey Bakewell. Esu vyresnioji dėstytoja ir dramos programos vadovė De Montforto universitete. Šis vaizdo įrašas yra pirmasis iš penkių, susijusių su dokumentinio teatro dirbtuvėmis - dirbtuvėmis, kurias sukūriau kaip kūrybiškumo projekto dalį. Šios dirbtuvės skirtos supažindinti jus arba jūsų studentus su dokumentinio teatro elementais. Mąstydami apie tai, kaip galime rinkti medžiagą iš įvairių šaltinių, galime sutelkti dėmesį į gyvenimišką patirtį ir asmeninę perspektyvą, taip pat pasitelkti Bertolto Brechto kūrybą, kad sukurtume konkrečiai auditorijai skirtą kūrinį.

Šiose dirbtuvėse skatinu mokinius tobulinti bendravimo įgūdžius dirbant kartu; kūrybiškumą imant medžiagą iš įvairių vietų ir paverčiant ją spektaklio medžiaga; bendradarbiavimą ne tik kaip grupės, kuri kartu atlieka spektaklį, bet ir bendradarbiavimą tarp atlikėjo ir žiūrovų; taip pat kritinį mąstymą, mąstymą apie tai, kaip suprantame perspektyvas, kaip renkame informaciją, kaip etiškai ir morališkai dirbame su kitų žmonių patirtimi ir kaip galime tai panaudoti ne tik savo, bet ir kitų žmonių žinioms pagrįsti.

Šiame seminare bus pasiekti trys pagrindiniai mokymosi rezultatai, iš kurių pirmasis - kritiškai apsvarstyti, kaip mes naudojame savo ir kitų žmonių gyvenimišką patirtį, kad įgytume žinių ir supratimo. Antrasis - išmokti kurti naujus performansus, kuriuose būtų panaudotos žinios, rastos laikraščiuose, archyvuose ar pasakojimuose. O trečiasis - pasinaudoti Bertolto Brechto kūryba, galvojant apie būdus, kaip galime dirbti su auditorija ir atstumti auditoriją, kad pasidalytume informacija, kuri informuotų apie mūsų žinias ir supratimą.

Seminaras suskirstytas į tris skirtingas dalis. Kiekviename iš šių skyrių yra subkategorijos. Po šiuo vaizdo įrašu rasite tuos tris skyrius, o tada rasite dar vieną vaizdo įrašą, kuris padės jums arba mokiniams parengti portfelio įrodymus, atspindinčius tai, ko išmokote.

Šiam seminarui reikia tam tikros medžiagos. Pirmiausia reikia atsisiųsti mano laikraščio žaidimą, jį iškirpti ir paruošti mokiniams. Antra, jums reikės kelių laikraščių. Mes skatiname mokinius imti istorijas ne tik iš aplinkinių vietinių, bet ir nacionalinių bei tarptautinių laikraščių. Taigi, jei galite gauti įvairių laikraščių, apimančių visus šiuos formatus, tai bus puiku. Mokiniams taip pat reikės rašiklio ir popieriaus lapo.

Pirmoji veikla:

Prieš pradėdami pirmąjį pratimą, rekomenduoju skirti 10 minučių, kad supažindintumėte grupę su dokumentiniu teatru. Tai gali būti forma, su kuria jie jau buvo susidūrę anksčiau, bet gali ir nebūti. Taigi, kai kurių šių pamatinių principų pateikimas jiems bus labai naudingas dirbtuvėse atliekant pratimus, kurios

bus atliekamos po šios užduoties. Jei tai grupė, su kuria anksčiau nedirbote, galite pastebėti, kad užduodami jiems keletą pagrindinių klausimų apie dramą, apie spektaklį, apie tai, kaip mes kuriame kūrinį ir iš kur mes kuriame kūrinį, suteiksite jiems gerą pagrindą jų dabartinėms žinioms tyrinėti. Tuomet galėsite papildyti šias žinias sakydami jiems, kad ketinate juos supažindinti su nauja spektaklio forma, kuri iš tikrųjų semiasi žinių, supratimo ir perspektyvos iš įvairių šaltinių, įskaitant laikraščius, istorijas, gyvenimišką patirtį, asmeninius liudijimus ir t. t., ir pan. Jei tai grupė, su kuria dirbate jau seniai, galbūt jau žinote, koks yra jų supratimas. Ir todėl galbūt norėsite šiek tiek giliau pasidomėti, kas yra dokumentinis teatras, tai gali būti tikrai gera proga paklausti jų apie Brechto kūrybą, jei jie jau šiek tiek apie ją žino, arba trumpai supažindinti juos su Brechto sukurta kūryba ir pagrindiniais jo principais. Mums iš tiesų rūpi, kad grupė suprastų, jog kurdami savo spektaklius dirbsime su medžiaga, į savo spektaklį įtrauksime tiesiogines citatas, raktinius žodžius ir tiesioginę gyvenimišką patirtį. Tai susiję su tam tikrais etiniais ir moraliniais sprendimais, ir kad turime būti jautrūs, kai prieiname prie šios medžiagos. Jei patys nesate susipažinę su dokumentiniu teatru, jums gali būti naudingas šis apibrėžimas, kurį mėgstu naudoti, ir šis paaiškinimas. Savo grupei mėgstu sakyti, kad:

"Dokumentinis teatras - tai spektaklio forma, kuri remiasi gyvenimiška patirtimi ir asmenų pasakojimais. Galutinis dokumentinio teatro spektaklis arba produktas gali būti įvairių formų. Tai ir pasakojimas, ir verbatim teatras, ir tradiciniai spektaklio pasakojimai, ir fizinio teatro formos, ir daugelis kitų. Yra daugybė vietų, kur galime ieškoti medžiagos, padedančios kurti dokumentinį teatrą. Tai gali būti laikraščiai, televizijos laidos, socialinė žiniasklaida, nuotraukos, interviu, apklausos ar bet kur kitur, kur galime sužinoti kieno nors asmeninę patirtį ir požiūrį. Perspektyva ypač svarbi Dokumentiniame teatre, turime galvoti apie tai, kaip suprasti, kas yra patikima informacija ir kas dalijamasi per asmeninės perspektyvos prizmę. Taip pat turime apsvastyti, kieno perspektyva dalijamės ir kaip."

Šio seminaro užsiėmimai padės mums visa tai išsiaiškinti. Baigę įvadą, galite pereiti prie pirmosios veiklos, kurią pavadinau "Kas yra laikraščių antraštės?". Šiai veiklai atlikti iš viso užtruksiu apie 35 minutes. Tačiau, priklausomai nuo grupės poreikių, galite pratęsti arba sutrumpinti. Galbūt norėsite šią užduotį atlikti kelis kartus per kelias skirtingas savaites, kad mokiniai iš tikrųjų įsitrauktų į laikraščių antraščių idėją ir sužinotų, ką jos mums pasako apie istoriją arba ko iš tikrųjų nepasako. Šiai užduočiai atlikti jums reikės mano laikraščių antraščių žaidimo, kurį rasite šio puslapio apačioje, užduočių išteklių skiltyje. Šiam užsiėmimui pasirinkau pagrindines laikraščių antraštes, kurios, mano manymu, yra įdomios, kažkuo provokuojančios arba galbūt klaidinančios skaitytoją dėl to, apie ką pasakojama, ir išbraukiau vieną iš pagrindinių žodžių. Tuos raktinius žodžius pateikiu atskirame sąraše dokumento apačioje. Iškirpę pagrindinę laikraščio antraštę ir atskirus žodžius, išbarstote juos erdvėje ant grindų. Tada paprašote mokinių eiti ir pasirinkti vieną žodį ir vieną laikraščio antraštę, kurie, jų manymu, dera tarpusavyje.

Leiskite mokiniams būti kūrybingiems ir skatinkite juos tai daryti. Mus domina nebūtinai teisingas atsakymas, bet iš tikrųjų tai, kas suteikia įdomią laikraščio antraštę, juokingą laikraščio antraštę, provokuojančią laikraščio antraštę arba kontroversišką laikraščio antraštę. Galvojame apie tai, kaip jos

veikia arba neveikia, kokia yra šių antraščių struktūra ir kaip galėtume jas panaudoti savo darbe. Duokite mokiniams laiko pajudėti ir perskaityti visas laikraščių antraštes su pripažintais žodžiais bei visus atskirus žodžius ir duokite jiems laiko juos atrinkti. Tada pereikite prie diskusijos su grupe, paprašykite, kad eidami ratu jie perskaitytų savo antraštes. Dažnai dėl to kyla daug juoko, daug linksmybių, tam tikro dusulio, priklausomai nuo to, kokias antraštes jie sukūrė; o iš grupės reakcijos galime pradėti suprasti, kaip laikraščių antraštes priima klausytojai ir žiūrovai. Kai visi pasidalins savo laikraščio antraštėmis, sukurkite erdvę, kad galėtumėte mokinių paklausti, kas nutiko? Ką sužinojome? Kodėl laikraščių antraštės veikia būtent taip? Ir į ką turime atsižvelgti dirbdami ne tik su laikraščių antraštėmis, bet ir su savo kuriamais kūriniais?

Tai tikrai puiki vieta, kur galima kelti perspektyvų, etinių ir moralinių sprendimų priėmimo klausimą. Galime kurti darbus, antraštes ir spektaklius, kurie yra juokingi, provokuojantys ir kontroversiški, remdamiesi rastomis istorijomis, tačiau kiek tai etiška? Ir koks yra moralinis sprendimas, kurį turime priimti, kad tai padarytume? Taip pat galime sukurti kažką, kas būtų labai natūralistiška ir labai tikra pagal originalią istoriją? O koks tokio darbo poveikis? Ir ar jis bus paveikesnis, jei su juo žaisime kūrybiškiau? Čia neieškome jokių griežtų ar greitų atsakymų. Tiesiog atveriamė grupės diskusijai ir skatiname juos mąstyti bei pateikti savo požiūrį į tai, kaip visa tai veikia.

Jei dirbate savarankiškai iš namų ar bet kur kitur, pateikiau pritaikytą antraštės šabloną. Atidarę dokumentą, rasite antraštes su trūkstamais žodžiais ir žodžių, kuriuos galite įtraukti, sąrašą. Tada taip pat rasite atsakymų lapą, kurį galėsite peržiūrėti, kai sukursite laikraščio antraštes.

Kitas šios veiklos etapas - galvoti apie perspektyvas. Pasirinksite vieną iš laikraščio antraščių ir pagalvokite, kokie personažai galėtų būti toje antraštėje. Pavyzdžiui, jei antraštė yra "Motiną ir tėvą šokiravo vaikų priežiūros paslaugų kainos", jūsų veikėjai gali būti motina, tėvas ir vyriausybės pareigūnas. Tada paprašysite grupės nustatyti dvi skirtingas perspektyvas, kurios egzistuoja šioje antraštėje ir ją supančioje istorijoje. Taigi šioje pavyzdinėje antraštėje šios perspektyvos būtų motinos ir tėvo bei vyriausybės pareigūno perspektyvos. Kai nustatysite savo personažus, paprašysite mokinių grupės savanorių įkūnyti ir improvizuoti šią istoriją. Tai neturi būti ilga istorija, ji neturi būti sudėtinga, tačiau turime gebėti pateikti perspektyvas. Taigi, kai turėsite savanorių, pirmiausia paprašysite jų improvizuoti istoriją iš vienos perspektyvos. Taigi, pavyzdžiui, jūsų trys mokiniai savanoriai, įkūnijantys mamą, tėtį ir valstybės tarnautoją, pirmiausia suvaidins šią istoriją iš mamos ir tėčio perspektyvos. Gali būti komentarų apie tai, kaip brangu, kaip jie negali sau to leisti, kaip jiems tenka dirbti papildomas ilgas valandas, kad galėtų susimokėti už vaikų priežiūrą. Mokiniai šią istoriją veda tol, kol pasiekia savo improvizuoto pasakojimo pabaigą, o tada sustoja. Paprašote likusių grupės narių trumpai atsiliiepti apie tai, ką jie pamatė, apie tai, ką išgirdo. Šią diskusiją palaikykite gana trumpą, po akimirkos turėsime didesnę diskusijų galimybę, kai galėsime palyginti du skirtingus pasirodymų tipus. Kai grupė jums pateiks, ką matė ir ką girdėjo, pakartokite istoriją, tačiau šį kartą iš alternatyvios perspektyvos. Taigi, antro paleidimo metu išgirsime ją iš vyriausybės pareigūno perspektyvos. Taigi galime išgirsti tokius dalykus, kaip kad bandome padengti tiek daug skirtingų išlaidų šalyje. Mums sunku sudurti galą su galu, turime didinti mokesčius, turime prašyti tėvų mokėti už įvairius dalykus. Kai šis pasakojimas baigsis, paprašykite mokinių savanorių grįžti atgal į grupę. tada skirkite maždaug 10 minučių diskusijai palengvinti.

Šioje diskusijoje svarstysime, kas atsitinka, kai girdime jį iš skirtingų perspektyvų. Kas nutinka, kai vienu metu girdime tik iš vienos perspektyvos? Kas nutinka pasakojimui, mūsų supratimui, ką gauna auditorija, ir kaip galėtume užtikrinti, kad skirtingoms perspektyvoms būtų skirta vienoda erdvė ir vienodas laikas? Galiausiai paprašykite mokinių įvardyti kai kuriuos pagrindinius iššūkius, kylančius galvojant apie perspektyvų perteikimą. Tai gali būti, pavyzdžiui, kaip užtikriname, kad perspektyvoms būtų skirta vienodai laiko? kaip renkame informaciją, kuri mums padeda informuoti apie perspektyvas, ir iš kur renkame informaciją? ir ar jiems jau taikomos perspektyvos? Kai mokiniai atsakys į visus šiuos klausimus, galite užbaigti diskusiją ir pereiti prie antrosios užduoties, kurią rasime kitame vaizdo įrašė.

Jei dirbate vienas - norėdami atlikti šią pirmąją užduotį, pasirinkite vieną iš šių antraščių ir pabandykite patys parašyti scenarijų. Vėl galvokite apie skirtingas perspektyvas, kas yra veikėjai ir kas yra dvi perspektyvos. parašykite scenarijų kiekvienai iš tų skirtingų perspektyvų ir pabandykite jas suvaidinti į kamerą bei perklausti atgal. Užsirašykite, kas vyksta, kai atliekate tuos scenarijaus fragmentus. Pagalvokite, kokia kalba vartojama ir kaip sukonstravote tuos personažus. Tai padės jums puikiai atlikti kitą veiklą, kurią rasime kitame vaizdo įrašė.

Antroji veikla:

Sveiki sugrįžę ir sveiki atvykę į antrąjį užsiėmimą, kurį pavadinau "Kas čia tokio?"

Taigi antrojoje veikloje pradėsime tiesiogiai dirbti su laikraščiais. Jei esate mokytojas arba vedėjas, būtų puiku, jei turėtumėte krūvą laikraščių, kuriuos mokiniai galėtų pasiimti. Suskirstykite mokinius į grupes po du ar tris ir paprašykite jų atsitiktine tvarka paimti po laikraštį. Norite, kad jie pasirinktų istoriją ir ją perskaitytų. Dabar dažnai esame linkę peržvelgti laikraštį, pagalvoti, su kokia istorija norėtume dirbti ir ar turime kokių nors ankstesnių žinių. Jei įmanoma, paraginkite mokinius to nedaryti. Geriau, jei jie apie šias istorijas nieko nežinos. Ir taip pat geriau, jei jie apie tai per ilgai negalvos. Galite paprašyti jų tiesiog atsitiktinai atsiversti puslapį ir išsirinkti bet kokią ten esančią istoriją. Arba jie gali peržvelgti ir išsirinkti tokią, kokią tik aptinka. Bet bet kuriuo atveju, kaip mokiniams per ilgai ir įtemptai apie tai negalvoti ir ką jie su tuo darys. Taigi pirmiausia, ką norite, kad jie perskaitytų tą istoriją, paraginkite kiekvieną grupėje perskaityti tą istoriją atskirai, tada jie turėtų kartu padiskutuoti ir pasikalbėti apie tai, apie ką iš tikrųjų yra ta istorija? Ką ji sako? Kas yra šioje istorijoje? Ir ką iš jos turėtume suprasti? Tai padės jūsų grupėms darniai suprasti tą istoriją. Tokio darnaus supratimo joms reikia, kad galėtų kurti darbą, kurį pristatys auditorijai. Taigi galite pastebėti, kad kai kurie mokiniai šiek tiek nesutaria, bet tai nieko blogo, jei jie tai išsiaiškina prieš pradėdami kurti darbą.

Jei dirbate vieni, šią veiklą galite lengvai pakartoti - paimkite laikraštį, istoriją ir ją perskaitykite. Ir išrašykite sau. Ką ta istorija reiškia? Ką iš jos supratote? Kas dalyvavo šioje istorijoje ir kokios perspektyvos egzistuoja? To jums prireiks kitai užduoties daliai.

Kita šios užduoties dalis - nustatyti pagrindinius žodžius ir frazes. Mokiniai gali naudoti žymeklius, savo rašiklius, popieriaus lapą, bet koku jiems patogiu būdu. Šią užduoties dalį ketinate atlikti labai trumpai, tik penkias minutes, vėlgi, kad jie per ilgai ir įtemptai apie tai negalvotų. Mokiniai dar kartą perskaitys istoriją ir pabrėš visus žodžius ar frazes, kurie, jų manymu, yra svarbūs pasakojant istoriją. Šie žodžiai ir frazės sudarys jų atlikimo darbo pagrindą. Taigi paprašykite jų pagalvoti apie tai, kokios perspektyvos kuriamos ir kaip jie panaudoja pagrindinius žodžius ir frazes, kad sukurtų naujas perspektyvas arba identifikuotų konkrečius veikėjus?

Jei dirbate vienas, galite tai daryti lygiai taip pat. Peržiūrėkite savo istoriją, nustatykite šiuos raktinius žodžius ir frazes, mes juos naudosime atlikdami spektaklį.

Turėdami raktinius žodžius ir frazes, mokiniai pradės rašyti scenarijų. Skirkite jiems maždaug 10 minučių ir paprašykite parašyti vienos-dviejų minučių scenarijų, kurį jie naudos savo pasirodymui. Tai maždaug apie 300-500 žodžių. Yra keletas šio scenarijaus taisyklių: scenarijuje turi būti visi arba kuo daugiau ką tik pažymėtų žodžių ir frazių; kiekvienas grupės narys turi turėti savo personažą, net jei šis personažas yra pašalinis stebėtojas arba kito personažo dubliavimas; kiekvienas grupės narys turi turėti ką pasakyti ir turi atlikti savo vaidmenį; Be to, tekste turi būti dvi perspektyvos. Mokiniai gali kūrybiškai kurti savo rašto kūrinį. Jis gali būti faktografinis, natūralistinis, komiškas. Tai gali būti bet kas, ko jie nori. Tačiau svarbiausia, kad pasibaigus 10 minučių trukusiam laikui jie turėtų scenarijų, kurį galėtų atlikti.

Jei dirbate vienas, galite atlikti šią užduotį, bet galbūt norite rašyti monologą, o ne kelių personažų kūrinį? O gal vietoj to norite suvaidinti visus personažus? O gal tai yra kitokio tipo rašymas, kuris iš tikrųjų kreipiasi į auditoriją, tai nėra nebūtinai personažo įkūnijimas, bet iš tikrųjų kalbėjimas kelių skirtingų tipų žmonių perspektyvomis? Bet kuriuo atveju kurkite savo scenarijus, kuriuose būtų šių žodžių ir frazių.

Galiausiai paprašysime mokinių apmąstyti savo rašinį ir aptarti, kas nutiko, kai jie paėmė istoriją iš laikraščio, nustatė veikėjus, perspektyvas ir raktinius žodžius, o tada sukūrė kažką naujo. Skatinsime mokinius pagalvoti, kokie buvo iššūkiai, kokios buvo problemos, kaip jie priėmė tam tikrus sprendimus, kokia, jų manymu, yra jų rašymo kokybė, kalbant apie šios istorijos ir pasakojimo perteikimą. Šitaip atverdami diskusiją leisime kitoms grupėms mokytis vienas iš kitų. Tai leis jiems eiti ir toliau tobulinti savo darbą, jei jie to norės.

Jei dirbate vienas, siūlau įrašyti, ką parašėte, ir pasižiūrėti atgal. Atlikite apmąstymo procesą patys. Ką matote, ką girdite ir ką sužinojote apie tai, ką parašėte? Ir kokius pokyčius galbūt norėsite sukurti? Kai mokiniai baigs diskusiją, jie baigs antrąją veiklą. Trečiąją veiklą rasite kitame vaizdo įrašė.

Trečioji veikla:

Trečiasis dokumentinio teatro dirbtuvių užsiėmimas vadinasi "Brechtas ir spektaklis". Šiame užsiėmime pradėsime pristatinėti kai kuriuos pagrindinius Brechto principus, susijusius su susvetimėjimu ir darbu su žiūrovais.

Pirmiausia paprašykite mokinių grupėse atsistoti ratu, pasirinkti po vieną iš scenarijuose parašytų personažų, pagalvoti, kaip jie įkūnija tą personažą - veidu, kūnu, balsu ir požiūriu. Tada jie paeiliui atsakys vienas kitam. Taigi tas, kuris yra pirmasis personažas, atsisuks į antrąjį personažą ir atsakys jam taip, kaip, jų manymu, reaguotų tas personažas. Pavyzdžiui, jei personažas vienas yra motina, o personažas du - vaikas, atsakas gali būti meilus, gali būti apkabinti, pabučiuoti, švelnūs veido bruožai, atviros dovanos. Kai pirmasis veikėjas baigs atsakyti antrajam veikėjui, jis atsigręš į trečiąjį veikėją ir vėl atsakys tam veikėjui. Tarkime, trečiasis veikėjas yra valdžios pareigūnas, kuris ką tik pasakė, kad motina negali sau leisti siųsti vaiko į darželį; tikėtina, kad motinos laikysena pasikeis fiziškai, galbūt ji bus tensoriškai uždaresnė, veidas taip pat pasikeis, tikėtina, kad pasikeis ir tarpusavio artumas. Tuomet pirmasis veikėjas atsako ketvirtajam veikėjui. Tai tęsiasi aplink ratą. Taigi treneris du reaguoja į pirmą ir trečią, paskui į ketvirtą ir taip toliau ir taip toliau, kol kiekvienas personažas reaguoja į kiekvieną kitą personažą, labai konkrečiai galvodamas apie tai, kaip jie įkūnija personažą, kokios jų emocijos ir kaip reaguoja vienas į kitą.

Kai mokiniai baigs fiziškai ir emociškai reaguoti vieni į kitus, remsimės Brechto teisingumo supratimu ir galvosime apie šių personažų fizinį įkūnijimą ir įkūnijimą. Spektaklio scenarijuje naudosime du skirtingus vaidybos stilius, kurių skalė svyruoja nuo natūralistinio iki perdėtai sureikšmintų stereotipinių archetipinių personažų. Pirmiausia, pirmuoju stiliumi paprašysime mokinių atlikti savo scenarijaus personažus natūralistiniu būdu - jie stengsis įkūnyti šiuos personažus kuo tikroviškiau. Kai jie tai padarys, paprašysime mokinių greitai pagalvoti, kas atsitinka, kai jie taip įkūnija savo personažus? Ką jie pasakoja žiūrovams? Ką jie perduoda savo auditorijai? Ir kaip jų auditorija gali į juos reaguoti?

Kai jie atliks pirmąjį stilį ir turės galimybę jį apmąstyti, paprašysime jų suvaidinti antrąjį stilį, t. y. perdėtai sureikšmintą, didesnę nei realybė šių personažų versiją. Gali būti perdėti kūno bruožai, jų balsai gali būti garsūs, kalbėjimo maniera gali būti perdėta, balso tonas gali būti perdėtas. Visiškai gerai, jei mokiniai nori perdėtai sureikšminti šiuos personažus, tačiau jie turėtų dar kartą peržvelgti scenarijų nuo pradžios iki galo ir taip įkūnyti savo personažus. Kai jie tai padarys, paprašykite jų dar kartą savo grupėje pagalvoti, kas nutiko, kai jie perdėtai sureikšmino savo personažus? Ką jie sužinojo apie juos? Kaip jie mano, ką iš jų galėjo suprasti žiūrovai? Ir kaip tai keičia žiūrovų perspektyvą?

Kai mokiniai išbandys pirmojo ir antrojo stiliaus kūrinus, paprašykite jų pasirinkti, kuris stilius, jų manymu, geriausiai tinka jų istorijai. Tai gali būti, kad jie iš naujo atliks kaip visiškai natūralistinį, o gali būti, kad jie jį atliks labai perdėtai. Bet koku atveju paprašykite grupės nuspręsti, kas vyks. Tada kiekviena atskira grupė atliks spektaklį likusiai jūsų mokinių grupei. Jie atliks savo pasirinktu stiliumi, o tada paprašysite žiūrovų reaguoti. Žiūrovai pateiks atsiliepimus apie tai, ką jie mato, ką išmoko, kokie, jų manymu, personažai yra priešais juos ir kokios perspektyvos jiems atsiveria. Padarykite tai kiekvienai grupei ir palengvinkite šią diskusiją. Tai leis mokiniams kritiškai apmąstyti ir išanalizuoti sukurto spektaklio tipą ir tai, kaip jie jį perėmė iš laikraščio iki praktinio atlikimo.

Jei dirbate vieni, galite pagalvoti apie vieno iš šių personažų įkūnijimą. Paimkite personažą ir jį suvaidinkite. Įrašykite jį į kamerą ir paprašykite, kad kas nors kitas jį pažiūrėtų ir pateiktų jums atsiliepimą. Arba, jei neturite kito žmogaus, kuris galėtų jį stebėti, įrašykite jį į kamerą ir palikite porai dienų. Grįžkite,

dar kartą peržiūrėkite atliktą darbą ir atsakykite į tuos pačius klausimus. Ką sužinojote apie tuos personažus? Ką pamatėte, kokios perspektyvos buvo pateiktos? Ką sužinojote?

Kai mokiniai baigs šią diskusiją, jie baigs dokumentinio teatro dirbtuves. Galbūt norėsite čia įterpti papildomą skyrių platesnei diskusijai apie tai, kas nutinka, kai semiamės medžiagos iš skirtingų vietų ir žiūrovams pateikiame istorijas, kurios nepriklauso mums? Apie tai, kokius sprendimus ir kaip jie priėmė, kodėl juos priėmė ir koks, jų manymu, buvo rezultatas? Taip pat galite paprašyti jų apmąstyti įgūdžius, kuriuos jie išsiugdė šiame seminare. Atminkite, kad jie lavina kūrybiškumo, kritinio mąstymo, bendradarbiavimo ir bendravimo įgūdžius. Taigi paprašykite jų pagalvoti, kaip šis seminaras tai palengvino ir kaip jie galėtų juos panaudoti ateityje, tai leis jiems toliau kurti savo portfelio įrodymus. Po šio vaizdo įrašo yra dar vienas vaizdo įrašas apie portfelio įrodymų kūrimą

Portfelį

Kuriant portfelio įrodymus labai svarbu apmąstyti įgūdžius, kuriuos įgijome šiuose seminaruose. Prašome mokinių pasiimti laikraščių antraštes, kad pradėtų suprasti, kaip jie veikia kurdami perspektyvas ir pasakodami mums istorijas. Tada suteikėme mokiniams galimybę patiems įsitraukti į istorijas ir pradėti atpažinti skirtingus personažus ar skirtingas perspektyvas šiuose pasakojimuose. Po to suteikėme jiems galimybę juos pristatyti. Kadangi mokiniai arba jūs patys ugdėte bendravimo, bendradarbiavimo, kritinio mąstymo ir kūrybiškumo įgūdžius ir sukūrėte spektaklį, vienas iš būdų, kaip galėtumėte apmąstyti savo darbą, yra sukurti garso dienoraštį arba podcast'ą apie kiekvieną etapą, apie tai, ko išmokote, kur galėtumėte papasakoti apie skirtingas perspektyvas, papasakoti apie tai, kaip dirbote su medžiaga, ko išmokote iš medžiagos ir kaip kūrėte darbą. Arba galbūt norėsite parašyti teatro recenziją, kurioje iš tiesų apmąstysite galutinį sukurtą darbą ir tai, kaip gavote Abu šie procesai leis jums užfiksuoti, kaip šie įgūdžiai buvo tobulinami. Čia svarbu pagalvoti, kaip tuos įgūdžius panaudosite ateityje.

Šiame seminare dirbdami su laikraščiais ir perspektyvomis galėjome ugdyti įgūdžius, kaip nustatyti tikrąsias žinias ir supratimą. Gebėjome atpažinti skirtingų žmonių supratimą apie įvairius įvykius, gebėjome atjausti ir įsijausti į skirtingas istorijos puses. Tai labai svarbu stojant į aukštąsias mokyklas ar įsidarbinant. Gebėjimas būti atviram ir išgirsti skirtingus požiūrius, gebėjimas priimti skirtingų žmonių nuomones yra labai svarbus įgūdis. Ir tai yra tai, ką tikrai norėsite įtraukti į savo portfelį. Ne tik tai, kad gebate spręsti problemas ir kurti naujus darbus. Būtinai įtraukite šiuos dalykus į savo portfelio medžiagą, nes jie tikrai padės jums būsimoje švietimo ar darbo karjeroje.